

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 07/22057, 07/22060, 07/22063 en
07/22064 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007 in de gedingen tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 24 mei 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) aanvragen van _____ en _____ (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 8 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief, onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling van 15 november 2005 in zaken nrs. 200506323/1 en 200505554/1 (AB 2006, 104), heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), nu de vreemdeling, reeds omdat hij de asielprocedure nog niet heeft doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland zijn internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.2. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.3. De in de grief opgeworpen rechtsvraag betreffende de op 27 juni 2007 door de Europese Commissie genomen beslissing om op grond

van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Verordening te starten, heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief ook in zoverre slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de besluiten van 24 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor en in de voormelde uitspraken van 13 september 2007 en 7 november 2007 is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.5. De vreemdelingen hebben een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming. Hierbij hebben zij gewezen op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 7 maart 2000, nr. 43844/98, tegen het Verenigd Koninkrijk (AB 2000, 284).

2.5.1. Het beroep op voormelde richtlijn betreft de inhoudelijke beoordeling van de asielverzoeken. Daarvoor is Griekenland verantwoordelijk. Naar volgt uit hetgeen is overwogen in voormelde uitspraken van 13 september 2007 en 7 november 2007, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris er niet van heeft mogen uitgaan dat Griekenland naast zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden als bedoeld in voormeld arrest ook die voortvloeiend uit voormelde richtlijn jegens de vreemdelingen zal nakomen.

2.6. De vreemdelingen hebben ter zitting van de voorzieningenrechter gesteld dat inmiddels een kind is geboren. Dit is een nieuw feit dat niet bij de Griekse autoriteiten bekend is, aldus de vreemdelingen.

2.6.1. Ingevolge artikel 4, derde lid, van de Verordening is voor de toepassing van deze verordening de situatie van de minderjarige die de asielzoeker vergezelt en onder de in artikel 2, onder i), geformuleerde definitie van gezinslid valt, onlosmakelijk verbonden met de situatie van diens ouder of voogd; deze valt onder de verantwoordelijkheid van de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van die ouder of voogd, ook al is de minderjarige zelf geen asielzoeker. Kinderen die na de aankomst van de asielzoeker op het grondgebied van de lidstaat zijn geboren, krijgen dezelfde behandeling als de asielzoeker, zonder dat een nieuwe procedure behoeft te worden ingeleid.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep

rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

Ingevolge het tweede lid wordt alleen rekening gehouden met feiten en omstandigheden, bedoeld in het eerste lid, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, relevant kunnen zijn.

2.6.2. De geboorte van een kind van de desbetreffende asielzoeker kan weliswaar op zichzelf worden aangemerkt als een feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000, doch gelet op artikel 4, derde lid, laatste volzin, van de Verordening is op voorhand uitgesloten dat de stelling van de vreemdelingen dat zij inmiddels een kind hebben gekregen kan afdoen aan de besluiten van 24 mei 2007.

2.7. De inleidende beroepen zijn ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007 in de zaken nrs. 07/22057 en 07/22063;
- III. verklaart het door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

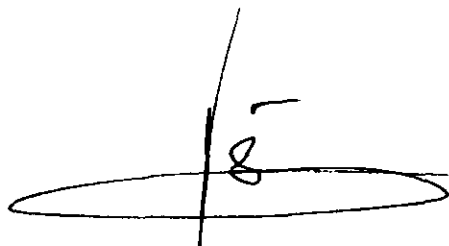
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 december 2007

345.

Verzonden: 13 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.: Awb 07/22064 en 07/22060 (voorlopige voorziening)
Awb 07/22063 en 07/22057 (beroep)

UITSpraak

inzake: , verzoeker,
geboren op
, verzoekster,

geboren op
mede ten behoeve van hun minderjarige kind,
allen van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0701.09.0192,
gemachtigde: mr. H.K. Westerhof, advocaat te Dordrecht,
verzoekers;

IND lokatie:	Zwolle		
Dossiernr.			
ULAD ontvangstdatum			
Briefnr.			
IND ontvangen datum:	08 AUG 2007		
Registratie in IND:	naam maw:	Mr H. Hof	
	datum:	18-07	unit 33 ✓
Invoer- controle:	naam maw:		
	datum:		unit

legten: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente. ✓
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 9 januari 2007 hebben verzoekers een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij onderscheiden besluiten van 24 mei 2007 heeft verweerder de aanvragen afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvragen.
- 1.2 Bij brieven van 25 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekers mogen de behandeling van de beroepen niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschriften van 25 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op de beroepen is beslist. Op 16 juni 2007 zijn de gronden van de verzoeken aangevuld.
- 1.3 De verzoeken zijn ter zitting van 31 juli 2007 behandeld. Verzoekers zijn verschenen, bijgestaan door een kantoorgenoot van hun gemachtigde, mr. J.M. Walls. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of de beroepen een redelijke kans van slagen hebben en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekers in afwachting van de beslissing op de beroepen moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een

regnr:

Awb 07/22064 en 07/22060 (voorlopige voorziening)
Awb 07/22063 en 07/22067 (beroep)

2

van de lidstaten wordt ingediend (Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 2.4 Griekenland heeft op 27 maart 2007 de overnameverzoeken op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Verzoekers hebben gesteld dat het besluit van verweerder van algemene aard en gedateerd is. Voorts beroepen zij zich op de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 25 mei 2007, Awb 07/13879 en Awb 07/13878. In deze uitspraak geeft de rechtbank een oordeel met betrekking tot het standpunt van de UNHCR, dat sprake is van schending van het Vluchtelingenverdrag door Griekenland jegens asielzoekers die worden overgedragen in het kader van de Vo 343/2003, dat aanmerkelijk verschilt van het standpunt van verweerder. Verzoekers verwijzen daarbij naar het rapport van de UNHCR "Position on Important aspects of refugee protection in Greece" van november 2004. Zolang de inbreukprocedure van de Europese Commissie (EC) niet is beëindigd, mag verweerder niet uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving van het refoulement verbod door Griekenland. Aannemelijk is dat bij een eventuele overdracht aan Griekenland geen inhoudelijke behandeling van de asielaanvragen zal plaatsvinden. Verzoekers wijzen erop dat het claimakkoord waarin Griekenland aangeeft dat verzoekers daar asiel mogen aanvragen er op duidt dat Griekenland niet de gang van zaken kent in Dublin-procedures. Griekenland is immers verplicht bij overdracht hun asielverzoek te behandelen. Verzoekers stellen dat verweerder ten onrechte hun beroep op artikel 15, onder c, Richtlijn 2004/83 EG (Definitierichtlijn) heeft gekwalificeerd als een verdragsschending. Het is verzoekers niet duidelijk welk verdrag verweerder op het oog heeft. Voorts verwijzen verzoekers naar het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 7 maart 2000, NAV 2000/110, v. UK. Daarnaast verwijzen verzoekers naar TBV 2003/32 waaruit volgt dat indien er concrete aanwijzingen bestaan dat de verantwoordelijke lidstaat zijn internationale verplichtingen niet nakomt, de mogelijkheid bestaat voor Nederland om het asielverzoek aan zich te trekken op basis van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Verweerder heeft zelfs geen begin van bewijs geleverd dat Griekenland als veilig beschouwd mag worden.
- 2.6 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.
- 2.7 Verzoekers hebben gewezen op het UNHCR rapport van november 2004. Uit paragraaf 1.4 van dit rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;

- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

- 2.8 Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.
- 2.9 Aldus zijn zodanige algemene inlichtingen gegeven en concrete, op de zaken betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder reeds hierom niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 2.10 Gelet op het vorenstaande zijn de bestreden besluiten in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontberen deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, de beroepen gegrond en worden de bestreden besluiten vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.
- 2.11 De verzoeken om een voorlopige voorziening worden, gelet op de gegrondverklaring van de beroepen, afgewezen.
- 2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoekers in verband met de behandeling van de verzoeken redelijkerwijs hebben moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden deze kosten onder toepassing van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 968,— (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

regnr: Awb 07/22064 en 07/22060 (voorlopige voorziening)
Awb 07/22063 en 07/22057 (beroep)

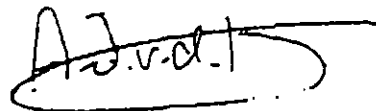
4

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvragen dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden;
- wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.I. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier op - 8 AUG. 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 8 AUG. 2007

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspreek van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D. W. Stevens
ambtenaar ten departement

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 8 augustus 2007
met kenmerk 07/22063 en 07/22057

Inzake:

met IND-kenmerk 0701.09.0192
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mr. M. K. Westerhof
advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D. W. Stevens
038 - 886 6784

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 8 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerken Awb 07/22064 en 07/22060 (voorlopige voorziening) en 07/22063 en 07/22057 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter de beroepen tegen de beschikkingen van 24 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007, gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 9 januari 2007 hebben verweerders aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluiten van 24 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007, heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7, 2.8 en 2.9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"Verzoekers hebben gewezen op het UNHCR-rapport van november 2004. Uit paragraaf 1.4 van dit rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang: (...).

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van de Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten.

Aldus zijn zodanige inlichtingen gegeven en concreet, op de zaken betrokken feiten en omstandigheden gesteld en aannemelijk gemaakt, dat verweerder reeds hierom niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement verbiedt."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.10 en 2.12 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere

staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

- 4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er concrete aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.
- 4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerders op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerders naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.
- 4.4 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerders niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk hebben gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hen niet zal nakomen. reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een asielprocedure waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het onbetwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvragen van verweerders inhoudelijk te behandelen.

Zie

- AbRS 15 november 2005, 200506323/1. (*productie 2*);
- AbRS, 15 november 2005 200505554/1. (*productie 3*).

- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken de verwijzing van verweerders naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en daarin opgenomen gegevens ten aanzien van Griekenland.
- 4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de

"refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

- 4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerdere na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerdere naar algemene stukken met daarin statistische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader zijn geconcretiseerd, kan aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerdere hebben geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze hieruit moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten hun asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.
- 4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.
- 4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden worden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.
- 4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.
- 4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoor tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk

door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

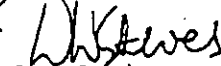
- 4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.
- 4.13 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met het beroep op het interstatelijk vertrouwenbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan het gegeven dat de Europese Commissie (hierna: de Commissie) aanleiding heeft gezien onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003 en inmiddels begin juni besloten heeft een inbreukprocedure in gang te zetten. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 (*productie 4*) en herhaald in de brief van 18 januari 2007 (*productie 5*), houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.
- 4.14 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.
- 4.15 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin. Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.

4.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van de door verweerders tegen de besluiten van 24 mei 2007, verzonden op 25 mei 2007, ingestelde beroepen.

Zwolle, 5 september 2007

Gemachtigde

D. W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Veriging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152